

Meneer de burgemeester, leden van de jury, meneer en mevrouw de Vries, geachte aanwezigen,
ik ben diep onder de indruk van de eer die u, door deze prijs en door uw aanwezigheid hier, mijn poëzie hebt willen bewijzen. Hartelijk dank daarvoor.

Mijn dank gaat uit naar het gemeentebestuur en de jury, maar ~~toch~~ ook naar mijn literaire vrienden, ^{en andere} naar de uitgevers die ^{door hun steun} mij het werken mogelijk hebben gemaakt.

Ik zeg dit met nadruk, omdat ik schrijf in een taal, die, naar men vrij algemeen aanneemt, niet meer past in deze tijd.

Ik ben ervan overtuigd dat het niet waar is wat men algemeen beweert. Het heeft zin in de ingewikkelde wereld van nu je persoonlijkheid te bewaren. De eigen taal is -voor mij althans- een deel van mijn persoonlijkheid. Dat heeft niets te maken met romantiek, het is geen folklore, het komt niet voort uit chauvinisme, het heeft gewoon met mijzelf te maken, zoals ik ben en zoals ik wil zijn.

Tot zover in de landstaal en nou wieder in 't plat. Ik proat nait over moudertoal, den is 't net of ie joen toal overmoateg laif hebben mouten. Ik neem de toal zoas e in en om mie is, ik bin dail van de toal, de toal is dail van mie en van doar oet schrief ik mien gedichten. Nait oet laifde, omdat 't zo mout. Veur mie is dizze stoere, wat stroeve toal net 't materiaal dat zok op 't beste noar mien handen vougt, en ~~spk~~ noar mien gevuil ~~sp~~ 't zuverst oetrokt wat ik wil.

As ~~ten~~ wie ~~hien~~ in ons laand zo wied wazzen dat zowel veur- as tegenstanders eerlek en nuchter tegen de streektoalen over stonden, zol ik mie van gain bewegen veur of tegen wat aantrekken, moar bloots literair aan 't waark wezen. Ik zol dat op 't laifste doun, moar dat is ^{nog} nait meugelk. As ain wat schrift, den wil e ook lezen worden. As ~~je~~ je schrieven zoas dat in 't plat aaltied doan is, is 't lezen worden nait zo'n grote opgoave. Der is belangstellen veur lectuur in 't dialect, moar as 't ~~te~~ om meer as lectuur gaat, den wordt dat lezen worden stoer. De lu noamelk, /~~dat~~ zoks waark, wat de inhold aanbelangt, waarderen kennen, lezen gain streektoal. Ze kennen 't wel, moar ze denken -as ze der over denken-: "Ken nooit waz wezen."

En dat mouten wie tougeven, zo het 't ook ja voak west. De streektoalen binnen laange tied trokken in de sfeer van 't zuite gedoune van laive jonges onder nander. Dij tied is veurbie. De streektoal-schriever van nou is n modern mens, dij wait wat ter omgaait in de wereld van de ^{literatuur} ~~cultuur~~ en dij doar dail aan hebben wil op zien aigen wieze. Hai baauwt welbewust mit aan n regionale cultuur, dij n eervol stee innemen ken in 't Nederlandse -en alderdeegse Europese- gehail.

Dit streven is nog nait tot elk en aine, dij der ~~te~~ mit te moaken het, deur drongen. Der is nog wantraauwen tegen dij lu van 't plat. Aal te veul mensen in pervinsie leuven nog aaltied dat ale wieshaid ~~komt oet 't westen. Ik heb niks tegen dat westen, verstoet mie goud, moar wie waarom sollen wie blots noa capen? Loat ons van dij cultu nemen wat zinvol veur ons wezen ken~~

allain moar oet 't westen komen ken. In 't westen waiten ze ~~mescha~~ wel n bult, moar ze waiten ^{nait veul} ~~niks~~ van ^{om} ~~streektoalen~~ en nog minder van ~~ons streektoalen~~.

't Waark van de ~~streektoal-schrievens~~ ^{de onven} plaatschriever is deur ~~dizze~~ ^{schilleghaid van nogal wat laandstun} omstandegheden stoerder as dat 't wezen ~~ken~~. Noast heur schrieven, mouten zai ook ja nog 't volk overhoalen om waark lezen te willen: 't plat. De schriever sollen al n bult wouwen hebben as de lu van ^{de schoulen} 't ~~onderwies~~ -en dij doar over te zeggen hebben- zo wied kwammen de ze inzaggen dat 't onderwies stoef bie hoes begunt. Loat de kinder waiten waar ze heerkomen, loat heur dail hebben aan n aigen cultuur veur ze heur pakje op nekke kriegen en ofraaizen in n wereld dij naargens heerkomt en naargens hengaaait.

/officiële

Ik hoop dat de pries van de stad Grunnen veur mien waark biedroegen ken tot meer begrip veur de regionale cultuur en aanderen aanspoor om in dij zin mit ons te ^{ambaiden} ~~waarken~~. Ik zai in de pries n/erkennen van 't waark ~~xxxxx~~ dat n koppel jongern, in goud overleg mit de older ~~ixx~~ op zok nomen het in 't belang van de aigen cultuur. ^{Wat duk deugde} ~~geft nze mond.~~
- 0 -
Op dizze feesteleke dag wil ik ain ogenblik wezen dij ik meer bin as n feestredenoar, om mit mien maast aigen woorden mien pa te gedanken, dij dizze dag nait meer mitmoaken mog:

Ik zit op zoal veur 't ledikant.

Dien haand tast over 't dek noar leven

dat 't blaauwsel van dien lippen bant
^{en ik heb niks as 't hooploos streven}
om nait te ^{leven} ~~wezen~~
nou 't om ^{spant}